

Kazatel: Josef Hurta

Písně: 260, 246, 288, 777

Čtení: Ž 34

Text: 1Pt 3, 10 – 11

‘Chceš-li milovat život a vidět dobré dny, zdržuj jazyk od zlého a rty od lstivých slov, odvrát’ se od zlého a číň dobré, hledej pokoj a usiluj o něj.

Bratři a sestry, kdo by nechtěl prožít šťastný život a těšit se z hezkých dnů? I tak skeptická kniha, jako je Kazatel říká: Vždyť člověk nemá pod sluncem jiné štěstí než jíst a pít, a přitom se radovat. Jen to mu totiž zbývá při jeho pachtění v těch pár dnech života, které mu pod sluncem Bůh dal.“ Ale budou takové dny, které jsou před námi? Pesimisté se už dopředu trápí obavou, co budoucnost přinese zlého. Optimisté se těší na něco hezkého, ale musí čelit narážkám na svou naivitu a lehkověrnost. Člověk jako tvor, obdařený schopností poučit se z minulosti a plánovat si budoucnost promýšlí své další kroky ve svém životě a v životě své rodiny. Křesťan promýšlí budoucnost církve, občan budoucnost státu, ekolog budoucnost planety, investor budoucnost svých investic. Všichni bychom chtěli, aby naše příští dny byly dobré a my abychom si mohli užívat života.

A tak: „Chceš milovat život a vidět dobré dny?“ ptá se autor přečteného verše. A co pro to uděláš? Co uděláš pro lepší svět? Co uděláš v tomto roce? V příštích dnech? Ale ne soused, ne vláda, ne parlament, ne církev, ne synodní rada, ne staršovstvo, ale co udělám konkrétně já. Často si při takové otázce posteskneme: Co já zmůžu! Já přece nic ve světě nezměním! Jenže ta otázka nezní: Co nemůžu udělat, nýbrž co udělat můžu! Co je v mých silách?

Ten dnešní biblický verš nám navrhuje, čím začít: „Chceš-li milovat život a vidět dobré dny, zdržuj jazyk od zlého a rty od lstivých slov, odvrát’ se od zlého a číň dobré, hledej pokoj a usiluj o něj.“ To není můj nápad, ani nápad autora první epištoly Petrovy. On sám to vyčetl ze Starého zákona: Podíval se do žalmu 34, kde se píše: „Kdo si oblíbil život a miluje dny, aby užíval dobra? Střez svůj jazyk před zlobou a své rty před záludnými řeči. Vyhýbej se zlu a konej dobro, vyhledávej pokoj a usiluj o něj.“

Jako téměř u všeho v Bibli, na počátku je slovo. To Boží stvořitelské, když zaznělo, něco se stalo a Bůh viděl, že je to dobré. Když my promluvíme, působí naše slovo podobně? Působí dobro? V epištole Koloským čteme: „Vaše slovo ať je vždy laskavé a určité; ať víte, jak ke komu promluvit.“ A v epištole Efezským: „Žádná řeč mrzutá nevycházej z úst vašich, ale ať jest každé promluvení dobré k vzdělání užitečnému, aby dalo milost posluchačům.“ Žádná řeč mrzutá – všichni to známe, jak mrzutá řeč dokáže otrávit ovzduší. Proto si žalmista přeje v žalmu 71: „Ó ať jsou naplněna ústa má chválením tebe, přes celý den slavením tebe.“ Co to znamená? To není jen ono bezmyšlenkovité „chválabohu, že to tak dopadlo“. Je to celkový přístup k životu, ke každodenním maličkostem. Mohl jsem vstát ráno z postele? To je skvělé! Najdu v ledničce něco k jídlu? Jaká výsada oproti všem hladovým tohoto světa! Mám si co obléknout? To přece není nic samozřejmého! Ale naše společnost je taková, že se z toho nedovede radovat. Sami se připravujeme o radost, když pokládáme dobré věci za samozřejmé. Zatím mi nikdo nedovedl vysvětlit, jak je možné, že lidi v obchodech mají stále plné košíky, že silnice i parkoviště jsou přeplněná auty, že na Silvestra vyletí spoustu peněz vzduchem, že mobilů máme víc než obyvatel, když podle mnohých je u nás taková bída a platíme tak vysoké daně! Něco mi asi uniká, když to nedovedu pochopit.

Ale vraťme se zpátky k textu: „Chceš-li milovat život a vidět dobré dny, zdržuj jazyk od zlého.“ V epištole Jakubově je něco podobného: „Jazyk je oheň. Je to svět zla mezi našimi údy, poskvřňuje celé tělo a ničí celý náš život, sám podpalován pekelným plamenem... Jím chválíme Pána a Otce, jím však také proklínáme lidi, kteří byli stvořeni k Boží podobě. Z týchž úst vychází žehnání i proklínání. Tak tomu být nemá, bratří moji... Kdo je mezi vámi moudrý a rozumný?“ pokračuje Jakub, „Ať ukáže své skutky dobrým způsobem života, v tichosti, kterou dává moudrost. Máte-li však v srdci hořkou závist a svárliвість, nechlubte se moudrostí a nelžete proti pravdě. To přece není moudrost přicházející shůry, ale přízemní, živočišná, ďábelská. Vždyť kde je závist a svárliвість, tam je zmatek a kdejaká špatnost.“ A tak chcete-li milovat život a vidět dobré dny, zdržujte jazyk od zlého. To je první rada, kterou nám dnešní text dává. Nechtějme změnit svět, ale změňme svůj přístup k němu. A tím vlastně přispíváme ke změně světa.

Budeme-li dělat právě to, na co stačíme, uděláme toho víc, než když se budeme jen vymlouvat, že na něco nestačíme. Ten dnešní text pokračuje slovy: „Odvrát' se od zlého a číň dobré.“ Tak jako se máme radovat z maličností a děkovat za obyčejné věci, tak máme vidět smysl i v drobných skutcích lásky. To je druhá rada, kterou nám dnešní text dává: „Odvrát' se od zlého a číň dobré.“

Třetí, poslední rada zní: „Hledej pokoj a usiluj o něj.“ My to můžeme vnímat jen jako etickou záležitost. Být smířlivý, umět se dohodnout, nehádat se, nekřičet na druhé, zachovat klid. To je jistě dobré, za předpokladu, že by toto kázání mělo zůstat jen na rovině jakési mravouky a obecné morálky. Ale hledání pokoje v biblickém smyslu má mnohem vyšší cíl. Směřuje k Dárci pokoje, k tomu, který říká: „Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se srdce vaše nechvěje a neděsí!“ Jestliže jsme v předchozím uvažování měli za to, že je všechno na nás, jak se budeme dívat na svět, jak budeme mluvit, jak budeme konat dobro a ne zlo, tedy, že všechno, co vede k pokoji je v našich rukou, tak není. Pokoj je třeba hledat. Ptát se po něm. V čem ten pokoj spočívá. Kde je v tom, co řešíme, Kristus. Co vede k tomu pravému pokoji. Touha vidět dobré dny znamená neustrnout na poznaném, ale vždy znovu hledat a ptát se. To je výzva pro každého z nás. Ptát se a zkoumat, co je dobré a co vede k pokoji, totiž k tomu pravému odpočinutí pro všechny, kdo se namáhají a jsou obtíženi břemeny. To je výzva, ke hledání Krista. To je výzva k hledání Božího království mezi námi. A hledáme-li království Boží mezi námi, máme se na co těšit.

Modlitba: *Pane, tobě odevzdáváme dny, které jsou před námi. Prosíme tě o tvůj pokoj, o tvé slovo a o tvé dobré skutky. Aby to vše bylo mezi námi patrné z tvé milosti. Amen.*

Přímluvná modlitba: *Kriste Ježíši, Ty jsi Pánem našich dní. Prosíme tě, buď při nás na každý den. Dávej církvi svého Ducha svatého, abychom činili i mluvili co se líbí tobě. Bez tvé pomoci snadno sejdem z cesty k cíli a sklouzneme na cestu do marnosti. Prosíme tě, chraň nás a veď nás. Kéž se držíme tvého slova, žijeme z tvé milosti a udržujeme si naději do budoucnosti. Prosíme tě za všechny, kteří se shromažďujeme v tomto sboru, ať jsme tomuto světu světlem a solí této země. Daruj nám k tomu odvalu, vytrvalost i pokoru. Do svých přímluv zahrnujeme i všechny své blízké, na které nyní myslíme v tiché přímluvné modlitbě. .... Tobě, Pane, odevzdáváme své bližní i sami sebe. Tobě buď čest i sláva až na věky. Amen.*